

Henri Vermeulen was de officiële Muntfotograaf van bij het begin der jaren twintig tot in 1953.

Als portretfotograaf haalt hij nooit het niveau van Marchand, als theaterfotograaf houdt hij schroomvallig en ongeïnspireerd zijn gemanierde afstand.

Boven. Een zeldzame maar nog zeer voorzichtige concentratie op de gespeelde scène zelf. Linksonder de souffleursbak die haast nooit ontbreekt in het beeld.

(*Le Nozze di Figaro*, 1942-1943)

Onder. Vermeulen stapt op de scène. Een ongehoorde transgressie die helaas met geen enkele ontdekking beloond wordt. (*Falstaff*, 1952-1953)